

Občané jako oběti zlé vůle státní moci

svobodny-svet.cz/obcane-jako-obeti-zle-vule-statni-moci

28. listopadu 2022

Nevinní občané se v trestním řízení mohou stát obětí zlé vůle státní moci. Mohou se dostat před soud, být odsouzeni a uvězněni. Tak žalobce Radek Mezlík nařkl podnikatelský klan Zemků, že získali licence Energetického regulačního úřadu na provozování chomutovských fotovoltaických elektráren dne 31.prosince 2010 předložením nepravdivé dokumentace, když ve skutečnosti o udělení licencí rozhodli úředníci Energetického regulačního úřadu posouzením skutečného stavu zařízení obhlídkou na místě samém z téhož dne. Elektrárny dodávaly proud do sítě již od 22. prosince 2010 po jejich připojení odborníky z distribuční firmy a k 31.prosinci 2010 byly na investičním díle za 1,3 miliardy Kč nedodělky za pár desítek tisíc, jež neohrožovaly bezpečnost a provozuschopnost zařízení. O prohlídce z 31.prosince 2010 není v obžalobě a v následném rozsudku Aleše Novotného ani slovo: jako by nebyla.

V jiném případě u zlínské pobočky Krajského soudu Brno soudkyně Iveta Šperlichová a po jejím vyloučení z řízení pro podjatost Jiří Dufek odsoudili **bratry Lebánkovy kvůli výrobě padělků cigaret Marlboro**, kterou neprovozovali, a pro nezaplacení spotřební daně z tabáku neznámého původu, přivezeného 21. srpna 2012 pod dohledem Celní správy, ač daň zaplatili bezprostředně po obdržení protokolu o nalezení tabáku v pronajatých prostorách jejich skladu a daňové řízení ještě po deseti letech není ukončené. Soudci je uznali za majitele záhadného tabáku, ač pro to neměli žádný důkaz, naopak zaplacení daně z titulu povinnosti skladujícího je prokázáno, ale žalobce i soudci to přehlížejí. Původ tabáku Celní správa ještě i po deseti letech utahuje i před soudem a ani Generální inspekce bezpečnostních sborů na tom nic nezměnila (ani se o to nepokusila). Obžalobu většinou protlačoval státní zástupce Petr Matoušek.

Pro zajímavost: oba zmínění soudci byli v poslední době usvědčeni z uvěznění nevinných lidí.

Domoci se nápravy je obtížné. Standardní opravné prostředky mohou selhat, protože příslušné orgány si vzájemně kryjí záda. Zrušení Novotného rozsudku řádnými ani mimořádnými prostředky se nedomohli jednatelé investujících společností Alexandr a Zdenek Zemkovi a dostali se do vězení. Jejich otec, Zdenek Zemek st. uzavřel se státní zástupkyní dohodu o vině a trestu, ale byl pak zaskočen rozhodnutím nalézacího soudu, jenž nad rámec dohody nařídil mnohamilionovou náhradu škody, o jejímž prokázání neproběhlo žádné řízení. To vše v době energetické krize a v rámci politiky státní podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů.

V případě Lebánků soudkyně odvolacího soudu Martina Kouřilová sice prokázala mezery ve znalosti trestního spisu, ale neváhala potvrdit vadný rozsudek nalézacího soudu, v němž dle mého laického názoru jsou rozpory mezi dokazováním a právní větou viditelné na první pohled.

Významným spolupachatelem bratrů Lebánkových a obžalovaným spolu s nimi měl být mimo jiné recidivista ods. Roman Šulyok, majitel zařízení na výrobu cigaret. Soudkyně Iveta Šperlichová, později z řízení vyloučená Ústavním soudem pro podjatost a potrestaná kárným soudem za nerespektování vyloučení, jeho věc vyčlenila do samostatného řízení a v něm jeho trestní stíhání pro neúčelnost zastavila. V té době se pan odsouzený nacházel ve výkonu trestu v Německu. Krajský soud Praha, který jej soudil o něco dříve (viz níže) si jeho účast při hlavním líčení zajistil eskortováním. Zlínský soud to nedokázal. Když si pak ods. Roman Šulyok vymohl výkon trestu ve vlasti, oba zmínění soudci pana odsouzeného, nadaného mimořádnou výřečností a fabulační schopností, používali jako korunního svědka obžaloby, ač věděli, že byl odsouzen Krajským soudem Praha na 7,5 roku vězení kvůli vydírání, spojenému s násilím, spáchanému na bratrech Lebánkových. Zcela určitě nebyl nestranným svědkem, ale soudcům to nevadilo, protože asi chtěli stůj co stůj pokořit místní úspěšné podnikatele Lebánkovy. Zejména Jiří Dufek jej povolával i k vyjádření o věcech, o kterých nemohl nic vědět, a svědek škodil ze všech sil.

Ods. Roman Šulyok je svérázná osobnost. Živil se různou trestnou činností a v předmětném období si vysloužil také trest 7,5 roku vězení od Zemského soudu v Řezně za obchodování s drogami. Provozoval výrobu padělků cigaret Marlboro, kterou přerušil, když zjistil, že je výrobní prozrazena. Stroje nechal rozebrat a pronajal si skladové prostory ve skladu společnosti Vltava holding a.s., jejímiž majoritními vlastníky jsou bratři Lebánkové. Stroje zde chtěl údajně zprovoznit a po předvedení zájemci prodat do zahraničí. K tomu nedošlo, protože 26. srpna 2012 do skladu vpadlo komando celníků a policistů a bylo zahájeno trestní řízení. Záhadný návoz tabáku zřejmě posloužil jako záminka k zásahu.

Policie při zásahu zadržela všechny přítomné a pro bratry Lebánkovy si dojela. Všichni zadrženi strávili 48 hod. v cele předběžného zadržetí. O přítomnosti ods. Romana Šulyoka nablízku zasahující

věděli, ale nechali ho odjet.

Tím úloha Romana Šulyoka v životě bratrů Lebánkových neskončila. Dne 28. ledna 2013 je nechal vlákat do penzionu U Kohouta v Jesenici, kde je napadlo komando maskovaných ozbrojenců, kteří je svázali, nasadili jim neprůhledné brýle a pohodili je na postele. Ráno se dostavil ods. Roman Šulyok. Lebánkům vysvětlil, že za chvíli se dostaví „pánové v oblecích“, kteří jim předloží k podpisu nějaké listiny. V případě, že podepíše, slituje se nad jejich bezcennými životy, jinak se povede zle jim i jejich dětem. Pochopitelně dosáhl podpisu, jímž napadení podnikatelé na něj převedli podstatnou část svého majetku, mezi jiným krásného Lesního hotelu. Zrušení platnosti podpisů dosáhli až v r. 2019. Způsobené škody pro ně mají až dodnes likvidační následky. Z penzionu byli propuštěni s pohrůžkou, že oznámením policii ohrozí na životech sebe i své děti. Před odjezdem si museli s ods. Romanem Šulyokem pod kamerou přátelsky podat ruce.

Lebánkové se přesto na policii obrátili. Trestní řízení proběhlo pod dozorem jinak nemilosrdného Tomáše Milce, bývalého prokurátora a státního zástupce Krajského státního zastupitelství Praha. Ods. Roman Šulyok nevyprávěl, čímž podstatně ztížil identifikaci spolupachatelů. Tomáš Milec pak obžaloval pouze jeho a bezvýznamného pomocníka. Případ napadl na Krajském soudu Praha senátu předsedkyně Ivy Říhové, která výstup z nedokončeného vyšetřování přijala. Odsoudila Romana Šulyoka na 7,5 roku vězení. Rozsudek nabyl právní moc usnesením Vrchního soudu v Praze, senátu předsedy Zdenka Sováka, který se tehdy ještě těšil pověsti ctihodného soudce.

V dubnu r. 2013 policie provedla v Šulyokově bývalé výrobně cigaret prohlídku nebytových prostor. Roman Šulyok dostal neoficiální informaci o jejím konání, dostavil se dobrovolně na místo a chlubil se policistům, že odhalil trestnou činnost bratrů Lebánkových ve Zlíně. Na místě bylo nalezeno 1,5 tuny tabáku a velké množství cigaret, ale spotřební daň nebyla vyměřena.

Rozsudky Zemského soudu v Řezně a Krajského soudu Praha nebylo možné sloučit do souhrnného trestu, takže ods. Roman Šulyok měl v době zahájení trestního stíhání kvůli výrobě padělků cigaret Marlboro u zlínské pobočky Krajského soudu Brno jistotu 15 let života za mřížemi. Časem mu to z velmi soukromých důvodů začalo vadit. Pokusil se proto o obnovu procesu, vedeného u Krajského soudu Praha. Předpokládal, že spoluprací s orgány činnými v trestním řízení, tedy s odhalením úplných informací o vydírání bratrů Lebánkových, by se mohl domoci aspoň malého zmírnění trestu v obnoveném procesu. Úvaha nebyla úplně scestná: soud by musel jeho vinu porovnávat se zaviněním ostatních pachatelů a nelze vyloučit, že by ji posoudil o trochu příznivěji. Povzbudil jsem jej v bohulibém záměru slibem, že mu spolek Chamurappi pomůže v řízení o podmíněné propuštění, až přijde čas.

Podle tehdy platné právní úpravy žádostí o povolení obnovy procesu se zabýval opět Krajský soud Praha, opět senát Ivy Říhové. V úloze intervenujícího státního zástupce Tomáše Milce vystřídal Martin Suska. Při zahájení veřejného zasedání byla v soudní síni veřejnost: byl jsem to já, zmocněnec poškozených Jan Stratílek a dva pánové v civilu v poslední řadě. Žadatel se dožadoval, aby soud vyloučil veřejnost. Senát Ivy Říhové mu vyhověl. Ale pak mě Roman Šulyok prostřednictvím obhájkyňe ustanovil svým zmocněncem a nakonec se vyjádřil, že ani zmocněnec poškozených Jan Stratílek mu nevadí. Na dotaz předsedkyně senátu, zda mu nevadí přítomnost dvou pánů v civilu v poslední řadě, se vyjádřil, že poznává policisty, kteří se k němu choval slušně, takže mu pánové rovněž nevadí. Řízení s vyloučením veřejnosti tak proběhlo za účasti veřejnosti.

Výpověď ods. Romana Šulyoka byla přímo hororová.

Přednesl informace, o kterých ani poškození Lebánkové nemohli mít tušení. Při poslechu jeho výkladu jsem soudil, že soud zcela jistě povolí obnovu procesu a umožní tím obnovení pátrání po neustanovených pachatelích. Avšak státní zástupce Martin Suska měl jiný názor: navrhl zamítnutí žádosti o obnovu, neboť v obnoveném

procesu by se postavení pana obžalovaného nezměnilo. A senát Ivy Říhové vyhověl návrhu státního zástupce. Správnost jeho rozhodnutí pak opět potvrdil senát Zdenka Sováka na Vrchním soudu v Praze.

Jednou probuzená chuť poškozených i má na usvědčení neustanovených pachatelů se již ale nedala potlačit. Nejdříve poškození, pak 8.prosince 2020 já jako statutární představitel spolku Chamurappi jsme podali trestní oznámení. Později jsme podněty sloučili a stal jsem se obecným zmocněncem poškozených.

Prověřováním se ale nechtěl zabývat žádný policejní útvar. Až po zásahu vrchní státní zástupkyně Lenky Bradáčové se začalo cosi dít.

Ale viditelné výsledky vyšetřování stále nejsou. Nevíme ani, zda příslušná policejní součást skutečně něco vyšetřuje nebo jen vyšetřování simuluje. Nahlížení do spisu se nepovoluje, ač na ně máme právní nárok. A když se dožadují přezkoumání rozhodnutí o nepovolení nahlížení, ozve se mi – kdo jiný než dozorový státní zástupce Martin Suska, který se postavil proti obnově procesu. Jako laik si myslím, že pověření dozorem nad vyšetřováním stejného státního zástupce, který zřejmě o vyšetřování nestál, je špatný vtíp. Snažil jsem se řadou podání různým stupňům státního zastupitelství jej z řízení vypudit a osobně jsem o svém názoru informoval pana ministra. Ale je to marné: orgány všech stupňů státnímu zástupci Martinu Suskovi důvěřují. Jako zaujatý laik se nemohu zbavit podezření, že ve skutečnosti by se všem ulevilo, kdyby vyšetřování zašlo na úbytě.

Kvůli všem nepravostem v obou řízeních se bratři Lebánkové opakovaně obrátili nejdříve na paní ministryni Marii Benešovou, později na pana ministra Pavla Blažka. Stejně pošetilosti jsem se dopustil i já, jenže jsem nejednal jen ve prospěch pošk. Lebánků, ale také jsem podal ve prospěch všech tří ods. Zemků podnět ke stížnosti pro porušení zákona. Všechna podání nesla označení „do vlastních rukou“. Odpovídaly nám úřednice ministerstva, nejčastěji Ivana Borzová nebo Kateřina Skalková, které s odvoláním na názor ministra naše námitky odmítaly jako bezpředmětné. Jako poslední se

bratrům Lebánkovým ozval Jiří Kédrl, vedoucí oddělení zvláštních kontrol, který adresáty ujistil, že ministr je vždy obeznámen se všemi podáními na jeho adresu. V tomto ohledu je ale jeho vyjádření nepravdivé, neboť do rukou pana ministra Pavla Blažka se příписы bratrů Lebánkových ani informace o jejich obsahu vůbec nedostaly a stejně dopadl můj podnět ke stížnosti pro porušení zákona. Toto dávám na vědomí všem naivním občanům, kteří píší ministrovi spravedlnosti do jeho vlastních rukou: pokud v jejich prospěch nezasáhne náhoda nebo vyšší moc, o jejich věci budou rozhodovat pouze úředníci, jejichž odbornou způsobilostí si nejsem jistý a ministr se o jejich trápení vůbec nedoví.

Snaha o napravení nějakého bezpráví oslovením státního zastupitelství může ztroskotat na přístupu, připomínajícímu slavnou Švejkovu cestu do Českých Budějovic. V zájmu poškozených Lebánků jsem zaslal 3.ledna 2022 na Vrchní státní zastupitelství v Praze podnět k prověření podezření na další nepravosti k jejich škodě. Vrchní státní zastupitelství pověřilo prověřením Krajské státní zastupitelství Brno, které ale s danou věcí nechtělo mít nic společného. Vyvolalo proto kompetenční spor u Nejvyššího státního zastupitelství, které mu ale věc ponechalo v rukou. Obdržel jsem pak vyrozumění pověřené policejní součásti, že nezjistila nic, co by zakládalo důvody k zahájení úkonů trestního řízení. Nemohu jít do podrobností, protože jde o „živé“ řízení, proto jen ctěným čtenářům sděluji, že jako laik pochybuji o tom, že autor vyrozumění byl intelektově způsobilý obsahu mého podání porozumět, nebo nechtěl rozumět „z principu“ (přece nebude vyšetřovat „své lidi“). V souladu se zákonem jsem požádal Krajské státní zastupitelství Brno o přezkoumání zmíněného vyrozumění. Můj požadavek vyřídil ve lhůtě státní zástupce Petr Matoušek, známý mimo jiné také z „cigaretové“ kauzy bratrů Lebánkových. Vyjádřil se, že se sice ztotožňuje s názorem policejní součásti, ale uznává, že některé okolnosti vyžadují ještě došetření, proto věc postupuje místně a věcně příslušnému Městskému státnímu zastupitelství v Praze. Pak se dlouho nic nedělo až do 9.listopadu 2022, kdy mě seznámilo Nejvyšší státní

zastupitelství se skutečností, že městský státní zástupce v Praze také nechtěl mít s věcí nic společného, a proto vyvolal další kompetenční spor u Nejvyššího státního zastupitelství, jehož výsledkem bylo vrácení věci do rukou Krajského státního zastupitelství Brno a tím do rukou policistů, kteří projevili nepřekonatelnou nechuť případu se věnovat. Obávám se, že v době, kdy si úřady věc přehazovaly jako horkou bramboru, došlo ke skartaci určité dokumentace, která pro objasnění případu má klíčový význam. Je to praktická ukázka uplatnění ústavněprávní zásady, že stát nezaručuje poškozeným, že křivda na nich spáchaná bude potrestána.

Jen pro pořádek uvádím, že zlovůle státu nebyl ušetřen ani zdánlivě všemocný a nedotknutelný Andrej Babiš. Nehrozí mu sice vysoký trest odnětí svobody, ani stamilionové škody, „pouze“ ohrožení politické kariéry, ale ani v tom případě by si stát neměl dovolovat diskriminační postup. Je zřejmé, že trestní oznámení z r.2015 pro domnělý trestný čin z r. 2008 neznámý dobrodinec podal s úmyslem zvrátit volební úspěch hnutí ANO a orgány trestního řízení mu šly na ruku. Nástroje trestního práva měly posloužit k politickému účelu. Zrušení moudrého rozhodnutí státního zástupce Jaroslava Šarocho o zastavení trestního stíhání bývalým nejvyšším státním zástupcem Pavlem Zemanem je zvláštní odměnou za shovívavost předsedy vlády Andreje Babiše, který nedal souhlas exministyri Marii Benešové k jeho odvolání. Příkázání případu soudci Janu Šottovi, známému ze skandálního procesu proti Vítovi Bártovi a načasování průběhu hlavního líčení tak, aby zasahovalo do voleb, je skutečně zvláštní náhoda (ač soudce Jan Šott si vede korektně). Není to nic proti tomu, že orgány přípravného řízení se poctivě snažily „dostat Andreje Babiše do tepláků“, ale odvrátily zrak od státních úředníků, kteří společnosti Farma Čapí hnízdo přidělili dotaci. Podle dotační výzvy dotace byla určena pro firmy, které podnikaly nejméně dva roky v oblasti cestovního ruchu. Této podmínce společnost Farma Čapí hnízdo nevyhovovala, takže úředníci nemuseli složitě zkoumat, zda se jedná o malou či střední společnost a dotaci neměli poskytnout. Motivace jejich rozhodování

zasluhuje dle mého laického názoru prozkoumání. Jako laik považuji odpovědnost státních úředníků za svěřené finanční prostředky za daleko závažnější než odpovědnost ctižádostivé místopředsedkyně akciové společnosti Jany Nagyové, která sedí na lavici obžalovaných společně s Andrejem Babišem. Orgány tedy nepostupovaly nestranně, jak jim zákony a dobré mravy přikazují, a to ani v ostře sledovaném řízení.

| [Zdeněk Jemelík](#)

■ ■ ■ ■ ■ (2 votes, average: **5,00** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím [pravidla diskuze](#).

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

